

(1991)

10 Μαΐου, 1991

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΝΙΤΣΑ ΚΕΠΕΡΗ,

Αιτήτρια.

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 434/90).

Προσφυγή βάσει του άρθρου 146 του Συντάγματος — Προθεσμία υποβολής της 75 ημέρες από την ημέρα κατά την οποία η πράξη ή παράλειψη περιήλθε εις γνώση του προσφεύγοντος — Το κριτήριο για την πληροφόρηση είναι ουσιαστικό και περιστρέφεται γύρω από τη γνώση για τη γένεση της επίδικης πράξης και τα ουσιαστικά της στοιχεία, δεν περιλαμβάνει όμως και την αιτιολόγηση της πράξης.

5

Το μοναδικό ερώτημα που τίθεται στην παρούσα προσφυγή είναι το εμπρόθεσμο ή όχι της καταχώρησής της.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

10

(1) Σύμφωνα με την νομολογία το κριτήριο για την πληροφόρηση είναι ουσιαστικό και περιστρέφεται γύρω από τη γνώση για την γένεση της επίδικης πράξης και τα ουσιαστικά της στοιχεία. Αυτό επιβάλλεται και από το ίδιο το άρθρο 146.3 του Συντάγματος το οποίο συναρτά την επιμέτρηση του χρόνου από την ημέρα που ο προσφεύγων λαμβάνει γνώση για την ύπαρξή της ανεξάρτητα από την πηγή πληροφόρησής του. Επαρκής γνώση είναι εκείνη που περιλαμβάνει πληροφόρηση για κάθε ουσιαστικό στοιχείο της απόφασης. Δεν περιλαμβάνεται όμως το αιτιολογικό της απόφασης.

15

20

(2) Από τα γεγονότα της συγκεκριμένης υπόθεσης προκύπτει ότι η αιτήτρια έλαβε γνώση το αργότερο την 12.3.90 ότι η επίμαχη θέση πληρώθηκε με τον διορισμό άλλου προσώπου του οποίου η αιτήτρια γνώριζε την ταυτότητα. Επίσης διαπιστώνεται ότι η αιτήτρια γνώριζε ποιά ήταν το διορίζον όργανο προς το οποίο υπέ-

25

βαλε υποψηφιότητα και ενώπιον του οποίου προσήλθε σε συνέντευξη.

- 5 (3) Η προσφυγή ασκήθηκε μετά την εκπνοή του χρόνου των 75 ημερών που θέτει το άρθρο 146.3 εφόσον συμπεραίνεται ότι η αιτήτρια έλαβε γνώση όλων των ουσιωδών γεγονότων σε σχέση με την απόφαση από 12.3.90 και οποιαδήποτε αμφιβολία θα έπρεπε να είχε αρθεί με την βεβαίωση που της δόθηκε την επαύριο.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

- 10 Αναφερόμενες υποθέσεις:

Caroliou v. The Municipality of Kyrenia and Others (1971) 3 C.L.R. 455.

Μιλτιάδους και άλλοι ν. Δημοκρατίας (Α.Ε. 789, 791 και 796 αποφασίστηκε στις 30.5.89).

- 15 *Moran v. The Republic*, 1 R.S.C.C. 10.

Ραφαϊοαννου ν. Republic (1982) 3 C.L.R. 103.

Ploussiou v. Central Bank (1982) 3 C.L.R. 230.

Shiafkalis v. Cyprus Theatrical Organization (1984) 3 C.L.R. 1382.

Προσφυγή.

- 20 Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση να διορίσει το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση Επιστάτη Πλυντηρίου στο Τμήμα Ψυχιατρικών Υπηρεσιών αντί της αιτήτριας.

Κ. Ευσταθίου, για την αιτήτρια.

- 25 *Γ. Φράγκου (Κα.), Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.*

Π. Πετρίδης, για το ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv. vult.

- 30 Ο Δικαστής κ. Πικής ανάγωσε την ακόλουθη απόφαση.

ΠΙΚΗΣ, Δ: Η αιτήτρια ήταν μια από τους υποψηφίους

για την πλήρωση της θέσης Επιστάτη Πλυντηρίου στο Τμήμα Ψυχιατρικών Υπηρεσιών του Υπουργείου Υγείας. Η θέση ανήκει στο εργατικό προσωπικό των Κυβερνητικών Υπηρεσιών και η πλήρωσή της ανατέθηκε σε Επιτροπή που συστάθηκε από το Υπουργείο Υγείας μετά από εξουσιοδότηση του Υπουργού των Οικονομικών. Στο πλαίσιο αυτής της διευθέτησης συστάθηκε Επιτροπή υπό την προεδρία του Αναπληρωτή Διευθυντή των Ψυχιατρικών Υπηρεσιών κ. Πύργου, η οποία επιλήφθηκε της πλήρωσης της υπό εξέταση θέσης. Μεταξύ των υποψηφίων ήταν το ενδιαφερόμενο μέρος, Ιάκωβος Δημητρίου, και η αιτήτρια.

Μετά από αξιολόγηση των υποψηφίων και της δοκιμασίας τους σε προφορική συνέντευξη, η Επιτροπή επέλεξε το ενδιαφερόμενο μέρος ως τον καταλληλότερο και τον διόρισε στην πληρούμενη θέση. Η απόφαση λήφθηκε στις 3/3/90 όπως προκύπτει από το πρακτικό της απόφασης (δακτυλογραφηθηκε στις 14/5/90), όπου επεξηγούνται και οι ειδικοί λόγοι για τους οποίους η αιτήτρια δεν κρίθηκε άξια για διορισμό. Διαπιστώνεται ότι παρόλο που κατείχε τα προβλεπόμενα από το σχέδιο υπηρεσίας προσόντα δεν ήταν σε θέση να ανταποκριθεί σ' όλα τα καθήκοντα της θέσης του Επιστάτη Πλυντηρίου και ειδικά να μερμηνήσει για τη συντήρηση και επιδιόρθωση των μηχανημάτων, όπως απαιτείται από την παράγραφο 6 του σχεδίου υπηρεσίας.

Ως ημερομηνία ανάληψης των καθηκόντων του ενδιαφερόμενου μέρους ορίστηκε η 12/3/90 και είναι παραδεκτό ότι την ημέρα εκείνη παρουσιάστηκε και ανέλαβε τα καθήκοντα του Επιστάτη Πλυντηρίου στις ψυχιατρικές υπηρεσίες. Πριν το διορισμό του το ενδιαφερόμενο μέρος υπηρετούσε στο Γενικό Νοσοκομείο Λευκωσίας. Την ημέρα που το ενδιαφερόμενο μέρος ανέλαβε εργασία η αιτήτρια απηύθυνε επιστολή στον Αναπληρωτή Διευθυντή των Ψυχιατρικών Υπηρεσιών, που προήδρευε και της Επιτροπής Επιλογής, με την οποία του γνωστοποιούσε ότι περιήλθε σε γνώση της ότι απεργήθη η υποψηφιότητά της για διο-

5 ρισμό στην κρινόμενη θέση μαζί με παράκληση όπως της βεβαιωθεί το γεγονός προς το σκοπό προσβολής της απόφασης της Επιτροπής. Συνάγεται από την επιστολή της ότι έλαβε γνώση της απόφασης της Επιτροπής Επιλογής
 10 για το διορισμό άλλου προσώπου και ζητήθηκε πιστοποίηση του γεγονότος ώστε να προσφύγει στο Ανώτατο Δικαστήριο. Η ημερομηνία της επιστολής της συμπίπτει με την ανάληψη από το ενδιαφερόμενο μέρος των καθηκόντων του, γεγονός που επιμαρτυρεί ότι η αιτήτρια πληροφορήθηκε και ποιός διορίστηκε. Με επιστολή του Αναπληρωτή Διευθυντή Ψυχιατρικών Υπηρεσιών η οποία της δόθηκε την επαύριο, στις 13/3/90, γνωστοποιήθηκε και επίσημα στην αιτήτρια ότι δεν είχε επιλεγεί.

15 Η αιτήτρια πρόσβαλε το διορισμό του ενδιαφερόμενου μέρους με προσφυγή που καταχωρήθηκε στις 30/5/90, δηλαδή 79 μέρες μετά την 12/3/90 που περιήλθε σε γνώση της η επίδικη απόφαση. Με βάση αυτή τη διαπίστωση διατυπώθηκε προδικαστική ένσταση από τους καθ' ων η αίτηση και το ενδιαφερόμενο μέρος για το παραδεκτό της προσφυγής ενόψει των διατάξεων του άρθρου 146.3 και του χρονικού περιορισμού που θέτει για την άσκηση προσφυγής, χρόνος 75 ημερών "... από της ημέρας καθ' ην η πράξις ή παράλειψις περιήλθεν εις γνώσιν του προσφεύγοντος".

25 Η απάντηση της αιτήτριας είναι ότι η γνώση την οποία έλαβε την 12/3/90 για τη λήψη της επίδικης απόφασης ήταν ατελής και για το λόγο αυτό δεν άρχισε να μετρά ο χρόνος για την προσβολή της. Στην απαντητική αγόρευση της αιτήτριας επισυνάπτεται επιστολή του δικηγόρου της την οποία απέστειλε στην Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας στις 30 19/3/90, με την οποία ζητούσε να πληροφορηθεί:

(α) Ποιός διορίστηκε στην επίμαχη θέση, και

(β) Ποιό όργανο έλαβε την επίδικη απόφαση.

35 Ας σημειωθεί ότι στην προσφυγή η οποία ασκήθηκε δεν αμφισβητείται η αρμοδιότητα του οργάνου το οποίο έλαβε

την προσβαλλόμενη απόφαση. Οι λόγοι στους οποίους εδράζεται αφορούν κυρίως την πληρότητα της έρευνας της Επιτροπής Επιλογής σε σχέση με την επάρκεια της αιτήτριας και την εγκυρότητα των διαπιστώσεων της. Με μεταγενέστερη επιστολή του δικηγόρου της αιτήτριας που απευθύνεται στο Υπουργείο Υγείας (20/4/90) υποβάλλεται ανάλογο αίτημα με εκείνο που νωρίτερα είχε υποβληθεί στην Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, επεξηγώντας ότι οι πληροφορίες είναι αναγκαίες για την άσκηση προσφυγής. Σε απάντηση που δόθηκε από τον Υπουργό Υγείας στις 23/5/90 διευκρινίζεται ότι στην θέση διορίστηκε το ενδιαφερόμενο μέρος το οποίο κατονομάζεται και ότι η απόφαση λήφθηκε από την Επιτροπή η οποία συστάθηκε από το Υπουργείο Υγείας κατόπιν εξουσιοδότησης του Υπουργού Οικονομικών.

Η θέση της αιτήτριας είναι ότι ο χρόνος για την άσκηση προσφυγής ενεργοποιήθηκε από 23/5/90 διότι μόνον τότε η πληροφόρηση για την απόφαση ήταν επαρκής σε βαθμό που επέτρεπε στην αιτήτρια να ασκήσει προσφυγή. Στην αγόρευση του δικηγόρου της αιτήτριας γίνεται εκτεταμένη αναφορά στην *Anastasis Cariolou v. The Municipality of Kyrenia and Others**, , ως προς τη φύση της πληροφόρησης η οποία είναι αναγκαία για την άσκηση προσφυγής σε συνάρτηση με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 146. Κατά το στάδιο των διευκρινίσεων έγινε επίσης αναφορά στην υπόθεση *Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας*** όπου τονίζεται ότι η προαγωγή ενός υποψηφίου δε συνιστά παράλειψη διορισμού άλλου υποψηφίου ώστε η παράλειψη αφεαυτής να υπόκειται σε αναθεώρηση, αρχή η οποία δεν προάγει την υπόθεση της αιτήτριας.

Ο καθορισμός της φύσης της πληροφόρησης η οποία είναι αναγκαία για την ενεργοποίηση του χρόνου για την

* (1971) 3 C.L.R. 455.

** Α.Ε. 789, 791 και 796, αποφασίστηκε στις 30/5/89

άσκηση προσφυγής (άρθρο 146.3 του Συντάγματος) αποτέ-
 λεσε το αντικείμενο πολλών δικαστικών αποφάσεων.
 Εκτός από την απόφαση του Α. Λοΐζου, Δικαστή, όπως
 ήταν τότε, στην υπόθεση Cariolou (ανωτέρω) το θέμα εξε-
 5 τάστηκε μεταξύ άλλων και στις αποφάσεις *John Moran v.*
*The Republic**, *Paraiοannου v. Republic***, *Ploussiου v.*
*Central Bank**** και *Shiafkalis v. Cyprus Theatrical*
*Organization*****. Η νομολογία υποστηρίζει ότι το κριτή-
 10 ριο για την πληροφόρηση είναι ουσιαστικό και περιστρέ-
 φεται γύρω από τη γνώση για τη γένεση της επίδικης
 πράξης και τα ουσιαστικά της στοιχεία. Η προσέγγιση
 αυτή επιβάλλεται ευθέως από τις ίδιες τις πρόνοιες της
 15 παραγράφου 3 του άρθρου 146 που συναρτά την επιμέτρη-
 ση του χρόνου από την ημέρα που ο προσφεύγων λαμβά-
 νει γνώση για την ύπαρξή της, ανεξάρτητα από την πηγή
 πληροφόρησής του. Όπως υποδεικνύεται στην *Ploussiου*
 (ανωτέρω) η γνώση δεν είναι ανάγκη να προέλθει από
 οποιαδήποτε συγκεκριμένη πηγή. Επαρκής γνώση, όπως
 20 επισημαίνεται, είναι εκείνη που περιλαμβάνει πληροφόρη-
 ση για κάθε ουσιαστικό στοιχείο της απόφασης. Δεν περι-
 λαμβάνει όμως το αιτιολογικό της απόφασης. Η ύπαρξη
 της αναγκαίας πληροφόρησης για τους σκοπούς του άρ-
 θρου 146.3 κρίνεται αντικειμενικά.

Προκύπτει από τα γεγονότα τα οποία έχουν εκτεθεί ότι
 25 περιήλθε σε γνώση της αιτήτριας, το αργότερο την 12/3/90,
 ότι η επίμαχη θέση πληρώθηκε με το διορισμό άλλου προ-
 σώπου το οποίο ανέλαβε καθήκοντα την ημέρα εκείνη και
 όπως συνάγεται η αιτήτρια γνώριζε την ταυτότητά του.
 Είναι αξιοσημείωτο ότι στην επιστολή της 12/3/90 δεν
 30 ζητά να πληροφορηθεί ποιος διορίστηκε στη θέση. Η μη
 επιλογή της βεβαιώθηκε την επαύριο. Άλλο γεγονός το

*1 R.S.C.C. 10.

** (1982) 3 C.L.R. 103.

35 *** (1982) 3 C.L.R. 230.

**** (1984) 3 C.L.R. 1382.

οποίο διαπιστώνουμε είναι ότι η αιτήτρια γνώριζε ποιό ήταν το διορίζον σώμα προς το οποίο άλλωστε υπέβαλε την υποψηφιότητά της και ενώπιον του οποίου προσήλθε σε συνέντευξη.

Συμπεραίνω ότι η αιτήτρια έλαβε γνώση όλων των ου- 5
 σωδών γεγονότων σε σχέση με την απόφαση από 12/3/90
 η δε βεβαίωση που της δόθηκε την επαύριο θα έπρεπε να
 είχε άρει οποιαδήποτε αμφιβολία της είχε δημιουργηθεί
 αναφορικά με την επίδικη απόφαση. Οποιαδήποτε από τις 10
 δύο αυτές ημερομηνίες ληφθεί ως αφετηρία, η προσφυγή
 ασκήθηκε μετά την εκπνοή του χρόνου των 75 ημερών που
 θέτει το άρθρο 146.3, διαπίστωση που θέτει την προσφυγή
 εκποδών.

Η προσφυγή απορρίπτεται. Δεν εκδίδεται διαταγή για 15
 τα έξοδα.

Προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.